

Vaša značka: 197/2019 (250/2018) O:5196/2019

Naša značka: 125/2018 -TŠ

V Žiari nad Hronom, dňa 25.03.2019

MESTSKÝ ÚRAD Žiar nad Hronom	Čís. doporuč.
Ev. číslo: 15410/2019	PZ:
Došlo: 26-03-2019	TSM
Číslo spisu: K 197/2019	
Prilohy: 3	ZHLU:
Vybavuje: TOTHOUR	20

Mesto Žiar nad Hronom
Stavebný úrad
Š. Moysesova 46
965 01 Žiar nad Hronom

O d v o l a n i e

účastníka konania 1/:

Radoslava Grusa, rod. Grusa

nar. 28.10.1977

trvale bytom: Sládkovičova 498/22, 965 01 Žiar nad Hronom
občana SR

(ďalej aj ako „účastník konania 1“)

a

účastníka konania 2/:

Mgr. Vladimíry Grusovej, rod. Glazerovej

nar. 24.03.1977

trvale bytom: Sládkovičova 498/22, 965 01 Žiar nad Hronom
občianky SR

(ďalej aj ako „účastník konania 2“)

(ďalej spolu aj ako „účastníci konania“)

v zastúpení:

Mgr. et Mgr. Lívia Šouč Kostová, advokátka

so sídlom: Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom

zapísaná v zozname advokátov SAK pod č. 6350

e-mail: livia.kostova@gmail.com, telefónne číslo: 0903 808 445

(ďalej aj ako „právny zástupca účastníkov konania“)

**proti Rozhodnutiu Mesta Žiar nad Hronom zo dňa
25.02.2019, číslo spisu: 197/2019 (250/2018) O:5196/2019**

Doručenie: Elektronicky
podľa textu

I.

Rozhodnutím Mesta Žiar nad Hronom, Stavebný úrad (ďalej aj ako „**prvostupňový orgán**“) zo dňa 25.02.2019, číslo spisu: 197/2019 (250/2018) O:5196/2019 (ďalej aj ako „**napadnuté rozhodnutie**“), bolo rozhodnuté nasledovným spôsobom:

*„Mesto Žiar nad Hronom, ktoré je podľa zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a podľa § 117 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „**stavebný zákon**“) príslušným stavebným úradom podľa § 88 ods. 1 písm. b) stavebného zákona*

n a r i a d u j e

*vlastníkovi stavby: Radoslav Grus, Sládkovičova 498/22, 965 01 Žiar nad Hronom
Mgr. Vladimíra Grusová, Sládkovičova 498/22, 965 01 Žiar nad Hronom*

o d s t r á n e n i e s t a v b y

*„Odpojenie od teplovodného stupačkového rozvodu a realizácia samostatného kúrenia“ - byt č. 37, vchod č. 22, bytový dom súp. č. 498, ul. Sládkovičova (ďalej len „**stavba**“) na pozemku par. č. CKN 525/1 v katastrálnom území Žiar nad Hronom, ktorú zrealizoval bez príslušného stavebného povolenia.“*

Proti napadnutému rozhodnutiu podávame v súlade s § 53 a nasl. zákona č. 71/1976 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „**Správny poriadok**“) v zákonnej lehote prostredníctvom nášho splnomocneného právneho zástupcu v celom rozsahu toto

o d v o l a n i e

a žiadame, aby prvostupňový orgán rozhodol postupom podľa ustanovenia § 57 ods. 1 Správneho poriadku o našom odvolaní sám tak, že odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie, alebo aby odvolací orgán postupom podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodol tak, že rozhodnutie zmení alebo zruší, alebo aby odvolací orgán postupom podľa ustanovenia § 59 ods. 3 Správneho poriadku rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

Podľa § 57 ods. 1 Správneho poriadku: „*Správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, môže o odvolaní sám rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie a ak sa rozhodnutie netýka iného účastníka konania ako odvolateľa alebo ak s tým ostatní účastníci konania súhlasia.*“

Podľa § 59 ods. ods. 2 Správneho poriadku: „*Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*“

Podľa § 59 ods. ods. 3 Správneho poriadku: „*Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správneju orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný.*“

II.

V prvom rade si dovoľujeme uviesť, že **nesúhlasíme s právnymi a vecnými závermi prvostupňového orgánu a máme za to, že tento rozhodol nesprávne a nezákonne, najmä v rozpore so zásadami správneho konania.** Máme totiž jednoznačne za to, že z dosiaľ nazhromaždených dôkazov nachádzajúcich sa v administratívnom spise, žiadnym spôsobom nevyplýva, že by stavba bola v akomkoľvek rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom. Zastávajúc uvedený názor máme za to, že v zmysle § 88 ods. 1 písm. b) in fine stavebného zákona je odstránenie stavby vylúčené.

V nadväznosti na vyššie uvedené tvrdíme, že **máme za to, že napadnuté rozhodnutie je nedôvodné a nezákonné, pretože sú splnené všetky podmienky na vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby.**

Podľa § 88a ods. 1 Stavebného zákona: „Ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.“

Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.05.2012, sp. zn. 5Sžp/19/2011: „Účelom konania o dodatočnom povolení stavby je vlastne dodatočné zhojenie závažnej vady, ktorou je prvotné vedomé ignorovanie zákona zo strany stavebníka, pod podmienkou preukázania skutočnosti, že ďalšia existencia nepovolennej stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami. Dôkazné bremeno je na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. **Predpokladom úspešnosti stavebníka v konaní o dodatočnom povolení stavby v zmysle citovaného ustanovenia § 88a ods. 1 stavebného zákona je preukázanie skutočnosti, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom.**“

S poukazom na vyššie uvedené máme za to, že **naše tvrdenia o tom, že sú splnené všetky podmienky na vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, nakoľko je preukázané, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom, jednoznačným spôsobom preukazujú listinné dôkazy, ktoré tvoria súčasť administratívneho spisu sp. zn. 250/2018 O 27318/2018, a to najmä: Projektová dokumentácia vypracovaná Jánom Slamom, Projektová dokumentácia vypracovaná Ing. Jánom Hermanom, Posúdenie vplyvu na obvodový plášť vypracované Ing. Bohdanom Kouřilom, Projekt stavby vypracovaný Dušanom Slašťanom, Potvrdenie Štefana Hudeca - KOMPAC o montáži komínového systému IGCS z Al zo dňa 13.03.2015, Súhlasné stanovisko Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Žiari nad Hronom zo dňa 15.06.2015 so zmenou plynoinštalácie.**

Podľa § 88 ods. 1 písm. b) stavebného zákona: „Stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásit; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami.“

Podľa § 88a ods. 2 stavebného zákona: „Ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.“

V nadväznosti na uvedené poukazujeme na právne názory vyslovené v **Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.09.2010, sp. zn. 6Sžo/395/2009, podľa ktorého:** „Verejný záujem je pojem neurčitý. Stavebný zákon ani žiaden iný zákon neobsahuje jeho legálnu definíciu. I keď ním všeobecne možno chápať záujem prospešný väčšiemu počtu osôb a nie iba jedincovi, nemožno ho chápať ako bezpodmienečný záujem obce. Nie je možné v mene verejného záujmu ohrozovať zdravie osôb, či životné prostredie. V tejto súvislosti sa verejným záujmom rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod. Posúdenie súladu s nimi vykonáva príslušný prvostupňový orgán štátnej správy. Musí posúdiť najmä súlad s platnou územnoplánovacou dokumentáciou z hľadiska súladu s funkčným využitím, určené záväzné limity a regulatívy, ktoré vykonáva obec. Rozsah požadovaných dokladov nie je taxatívne vymedzený, ale stavebný úrad pri ich určení vychádza predovšetkým z ustanovenia § 126 stavebného zákona, ktoré sa týka ochrany zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov podľa toho, o aký druh stavby ide, na aký účel sa má stavba užívať, ktoré záujmy budú stavbou dotknuté, kde je stavba umiestnená, či sú v predmetnom území vyhlásené ochranné pásma, a pod. Pri stavbách postavených bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním je stavebný úrad povinný vždy najskôr skúmať, či takúto stavbu nemožno dodatočne povoliť. Vyhodnocuje pritom jej vplyv na životné prostredie, súlad s platnou územnoplánovacou dokumentáciou, resp. s funkčným využitím územia, so všeobecnými technickými požiadavkami vymedzenými príslušnými právnymi predpismi a technickými normami, pričom prihliadne na stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov, a napokon skúma aj vlastnícke vzťahy k pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Pokiaľ zistí súlad s verejnými záujmami, stavbu môže dodatočne povoliť, pričom vo výroku o dodatočnom povolení zároveň vysloví súhlas s užívaním stavby na daný účel. Správny orgán je viazaný zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku), v intenciách ktorej je povinný v konaní a pri rozhodovaní zachovať procesné predpisy ako aj predpisy hmotnoprávne. Musí postupovať v konaní tak, aby zabezpečoval ochranu práv osôb a súčasne vyžadoval plnenie ich povinností v nadväznosti na ochranu záujmov štátu a spoločnosti. Ide o presadzovanie cieľov hmotnoprávnej úpravy v konkrétnej veci.“

Ďalej si dovoľujeme poukázať na rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorej jednoznačne vyplýva, že verejný záujem je predmetom dokazovania v rámci rozhodovania o určitej otázke a nie je možné ho vopred apriori stanoviť, pričom z odôvodnenia rozhodnutia, ktorého podstatou je otázka existencie verejného záujmu, potom musí jednoznačne vyplývať, prečo verejný záujem prevážil nad inými, či už súkromnými alebo verejnými záujmami (porovnaj nálezh US SR, PL. ÚS 19/09). Obdobné právne názory možno nájsť napr. aj v **Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.01.2016, sp. zn. 2Sžo/192/2015, podľa ktorého:** „Verejný záujem je predmetom dokazovania v rámci rozhodovania o určitej otázke, napríklad vyvlastnení, a nie je možné ho vopred a priori stanoviť.“ Taktiež si dovoľujeme poukázať na to, že verejný záujem môže v konaní prevážiť nad vlastníckym právom, ale okrem extrémnych situácií nemôže odôvodniť to, aby sa niekomu odobrala možnosť priamo presadzovať svoje práva v konaní, v ktorom sa o nich rozhoduje (porovnaj N 3/2002).

Poukazujeme ďalej aj na **Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.06.2014, sp. zn. 3Sžp/15/2013, podľa ktorého:** „Pokiaľ ide o súlad dodatočne povolenej stavby s verejnými záujmami, dotknuté orgány štátnej správy posudzujú

i intenzitu chráneného verejného záujmu v súvislosti so stavbou. “ V tejto súvislosti tvrdíme, že z hľadiska intenzity stavba v žiadnom prípade nie je spôsobilá výraznejším spôsobom zasiahnuť do vzhľadu bytového domu (kômín je umiestnený tak, že nezasahuje do ulíc, t. j. je umiestnený na zadnej strane bytového domu) a preto (aj) z tohto dôvodu nie je daný žiadny dôvod na odstránenie stavby.

Pri zaujímaní vyššie uvedeného nášho názoru sa odvolávame napr. na Rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 19.09.2011, sp. zn. 43C/593/2010, v ktorom tamojší súd posudzoval prípad v obdobnej skutkovej i právnej veci, pričom dospel k záveru, že nie je daný dôvod na odstránenie vzduchotechnického zariadenia umiestneného na bytovom dome, ktoré bolo na bytový dom nainštalované bez súhlasu väčšiny vlastníkov bytov v bytovom dome, a toto svoje rozhodnutie odôvodnil súd nasledovným spôsobom: „Súd po preskúmaní fotografií predložených účastníkmi predmetného sporu a po vykonaní obhliadky dotknutého bytového domu dospel k záveru, že stavebné úpravy vykonané odporcami v záujme odvetrania prevádzky bistra nachádzajúcej sa v ich nebytovom priestore nie sú takého rozsahu, že by boli spôsobilé negatívnym spôsobom ovplyvniť celkový vzhľad predmetného bytového domu. V danom konkrétnom prípade sa totiž jedná len o vývod vzduchotechniky umiestnený na strechách garáží, ktorý sa svojím rozsahom a veľkosťou nijako nelíši napr. od klimatizačných jednotiek, ktoré sú rovnako umiestnené na fasáde predmetného bytového domu a ktoré si tam umiestnili iní vlastníci bytov a nebytových priestorov. Skutočnosť, že vzduchotechnické zariadenie vybudované odporcami nie je spôsobilé výraznejším spôsobom zasiahnuť do vzhľadu celého domu, je podporená podľa názoru súdu aj tým, že pôvodný architekt celého bytového domu, vyjadril svoj súhlas s umiestnením takéhoto zariadenia na budovu tohto domu s tým, že určil isté podmienky, ktoré odporcovia dodržali. Na dôvažok súd podotýka, že skutočnosť, že sa nejedná o výrazný zásah do vzhľadu celého bytového domu je podporená aj tým, že vzduchotechnické zariadenie, o odstránenie ktorého sa v predmetnom konaní jedná, je umiestnené na zadnej strane objektu.“

Správnosť názorov vyslovených vo vyššie uvedenom Rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 19.09.2011, sp. zn. 43C/593/2010, potvrdil Krajský súd Bratislava, a to vo svojom Rozsudku zo dňa 30.01.2012, sp. zn. 6Co/2/2012, keď konštatoval, že: „Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že z ust. § 11 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z. z. možno vyvodiť záver, že súhlas ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov je potrebné vyžadovať iba v tom prípade, ak sa jedná o opravu alebo úpravu väčšieho rozsahu, t. j. opravu alebo úpravu, ktoré by nad primeranú mieru zasahovali do výkonu vlastníckeho práva ostatných vlastníkov alebo ktoré by závažným spôsobom menili vzhľad bytového domu. Správne preto súd prvého stupňa vyvodil záver, že úpravy vykonané žalovanými nie sú takého rozsahu, že by boli spôsobilé negatívnym spôsobom ovplyvniť celkový vzhľad bytového domu a preto na nainštalovanie vzduchotechnického zariadenia nebol potrebný súhlas ostatných vlastníkov bytového domu.“

S poukazom na citovanú judikatúru naďalej tvrdíme, že v danom prípade nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by stavba bola spôsobilá zasiahnuť do vzhľadu bytového domu, t. j. negatívnym spôsobom ovplyvniť celkový vzhľad bytového domu, pričom v tomto smere by sa s uvedenou našou argumentáciou mal vysporiadať a dať nám za pravdu aj odvolací orgán. Za účelom preukázania týchto našich tvrdení sme prvostupňovému orgánu v nami podaných námietkach zo dňa 18.12.2018 proti začatiu konania o nariadení odstránenia stavby navrhli, aby bola vykonaná obhliadka stavby, ktorej by sa zúčastnil zástupca stavebného úradu, účastníci konania a taktiež aj Juraj Blidár - predseda Bytového spoločenstva domu 498, v rámci ktorej by zúčastnené osoby priamo na mieste argumentačne vyjadrili svoj názor na to, či stavba odporuje alebo neodporuje

verejnému záujmu. Tento náš dôkazný návrh však prvostupňový orgán nevykonal, čím podľa nášho názoru spôsobil, že napadnuté rozhodnutie nie je v súlade so zákonom, pretože skutkový stav, z ktorého vychádza prvostupňový orgán nebol zistený presne a úplne a teda nemohol tvoriť spoľahlivý podklad pri rozhodovaní vo veci samej (k bližšej našej argumentácii v tomto smere pozri bod III. a bod IV. odvolania).

Čo sa týka tvrdení spoločnosti Dalkia Žiar nad Hronom, s.r.o., zotrvávame na našich doterajších našich vyjadreniach, a to, že podľa nášho názoru uvedená spoločnosť posudzovala našu žiadosť výlučne z hľadiska svojich ekonomických subjektívnych záujmov. Jej tvrdenia týkajúce sa toho, že vydanie záväzného stanoviska by bolo v rozpore s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky považujeme za absolútne irelevantné, a to z viacerých dôvodov, najmä však z toho dôvodu, že uvedená koncepcia obce je už svojim obsahom prekonaná, keďže bola vydaná v roku 2006, a okrem toho táto nie je právne záväzná a relevantná.

Čo sa týka environmentálneho hľadiska, poukazujeme na to, že dňa 29.06.2015 nám bol zo strany Mesta Žiar nad Hronom rozhodnutím, č. k. 3339/2015, O 18322/2015 ako príslušného štátneho orgánu vydaný súhlas na zriadenie zdroja znečisťovania ovzdušia, čo svedčí od skutočností o tom, že uvedené zariadenie bude mať minimálny dopad na životné prostredie.

Taktiež máme za to, že „zmena plynoinštalácie“ v našom byte žiadnym spôsobom neovplyvňuje zhoršenie kvality životného prostredia. Tento náš názor celkom jednoznačne preukazujú listinné dôkazy, ktoré sú súčasťou spisu sp. zn. 250/2018 O 27318/2018, a to Vydanie súhlasu na zriadenie malého zdroja znečisťovania ovzdušia zo dňa 26.09.2015 ako aj Vyjadrenie sa k projektu pre stavebné povolenie zo strany spoločnosti Dalkia Žiar nad Hronom, s.r.o. zo dňa 13.07.2015.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti máme za to, že prvostupňový orgán zastáva prísne formalistický prístup k výkladu pojmu verejný záujem, predovšetkým neberie na zreteľ skutočnosť, že všetky nami predložené záväzné stanoviská ako aj podklady (s výnimkou sporného záväzného stanoviska Mesta Žiar nad Hronom a zamietavého stanoviska spoločnosti Dalkia Žiar nad Hronom, s.r.o., ktorá má na veci záujem) sú kladné a žiadnym spôsobom nedeklarujú rozpor s verejným záujmom. S poukazom na väčšinu osôb, ktoré vydali kladné záväzné stanoviská, máme za to, že neexistuje žiadny relevantný právny dôvod na to, aby nám nemohla byť stavba dodatočne povolená, t. j. neexistuje žiadny relevantný právny dôvod na to, aby prvostupňový orgán mohol pristúpiť k posúdeniu stavby ako rozpornej s verejným záujmom a rozhodnúť o jej odstránení.

Sme toho názoru, že ak o odpojenie sa od centrálného tepelného zdroja vykurovania domu žiada individuálne len jeden vlastník bytu, nakoľko si chce zriadiť vlastné vykurovanie, z hľadiska úpravy zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov nie je dôvod, aby vlastníci ostatných bytov a nebytových priestorov v dome rozhodovali o jeho odpojení sa od centrálného tepelného zdroja vykurovania. V tomto smere poukazujeme na usmernenie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č- 07187/2014/B622-SV/04874 zo dňa 03.02.2014 v ktorom sa okrem iného uvádza nasledovné: „*MDVRRSR na základe stanoviska Ministerstva financií SR zo dňa 01.10.2013, ktoré je gestorom zákona č. 182/1993 Z.z. uvádza, že ak o odpojenie sa od centrálného tepelného zdroja vykurovania domu žiada individuálne len jeden vlastník bytu, nakoľko si chce zriadiť vlastné vykurovanie, z hľadiska úpravy zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov nie je dôvod, aby vlastníci ostatných bytov a nebytových priestorov*

v dome rozhodovali o jeho odpojení sa od centrálného tepelného zdroja vykurovania. Vlastník bytu odpojením sa od centrálného tepelného zdroja vykurovania nemení spoluvlastnícke vzťahy, teda neprestáva byť spoluvlastníkom teplotnosnej prípojky. Z tohto dôvodu všetky náklady, ktoré v budúcnosti vzniknú, napr. pri oprave, musí znášať podľa veľkosti svojho spoluvlastníckeho podielu.“

Ďalej poukazujeme na tú skutočnosť, že účastník konania 1 na zhromaždení Spoločenstva vlastníkov bytov 498 v bytovom dome s počtom bytov 49 na ul. Sládkovičova 20-30, 965 01 Žiar nad Hronom konaného dňa 20.11.2017 požiadal doplniť program zhromaždenia o hlasovanie o súhlase vyvieť komín cez obvodový plášť domu a následne umiestniť komín na fasáde, pričom o tejto jeho žiadosti bolo rozhodnuté tak, že za doplnenie programu o hlasovanie o tejto žiadosti hlasoval 1 vlastník bytu, proti nemu hlasovalo 11 vlastníci bytov a hlasovania o tejto otázke sa zdržali 3 vlastníci bytov (viď. Zápisnica zo zhromaždenia Spoločenstva vlastníkov bytov 498 zo dňa 20.11.2017, ktorá tvorí súčasť spisu sp. zn. 250/2018 O 27318/2018). Z uvedeného možno dospieť k jednoznačnému záveru, že zatiaľ čo účastníkovi konania 1 záležalo (a naďalej aj záleží) na tom, aby došlo k legalizácii stavby, tak samotnému Spoločenstvu vlastníkov bytov 498 (počnúc jeho predsedom Jurajom Blidárom, na podnet ktorého nebolo rokovanie o danej otázke zaradené do programu zhromaždenia, t. j. na podnet ktorého vlastníci bytov hlasovali o žiadosti účastníka konania 1 tak, ako je vyššie uvedené) je prakticky jedno, či stavba je legálna alebo nelegálna. Ak by totiž vlastníci bytov mali záujem na tom, aby stavba neexistovala a zároveň aby nebola dodatočne zlegalizovaná, tak o žiadosti účastníka konania 1 o doplnenie programu zhromaždenia o hlasovanie o súhlase s vyvedením komína cez obvodový plášť domu a jeho umiestnení na fasáde, by celkom isto hlasovali „za“ a následne v rámci hlasovania o tejto otázke by vyjadrili svoj nesúhlas, čo však neurobili.

Napokon považujeme za potrebné vyjadriť sa aj k vyjadreniam jednotlivých vlastníkov bytov k nášmu odvolaniu proti rozhodnutiu stavebného úradu č. 2307/2018 zo dňa 30.11.2015, ktoré tvoria súčasť spisu sp. zn. 250/2018 O 27318/2018, v rámci ktorých dotknutí vlastníci bytov vyjadrujú súhlas s rozhodnutím stavebného úradu č. 2307/2018 zo dňa 30.11.2015, ktorým bolo nariadené odstránenie stavby. Z predmetných vyjadrení je podľa nás celkom zrejmé, že vychádzajú z „jednotného vzoru“ (rovnaký štýl písma, rovnaký obsah vyjadrení, atď.), ktorý podľa nášho presvedčenia pre vlastníkov bytov vyhotovil, vytlačil a predložil im na podpis p. Juraj Blidár - predseda Bytového spoločenstva domu 498, ktorý je vo vzťahu k účastníkom konania zaujatý, nakoľko má s nimi pretrvávajúce konflikty a ktorý dlhodobo uskutočňuje aktivity smerujúce k tomu, aby účastníkom konania akokoľvek uškodil (v danom prípade celkom evidentné navádzanie vlastníkov bytov na podpísanie predmetných súhlasných vyjadrení je len jednou z foriem jeho záškodníckych praktík, ktorými sa sústavne a dlhodobo prezentuje vo vzťahu k účastníkom konania). Nad rámec uvedeného uvádzame, že okrem nás disponuje individuálnym vykurovaním (taktiež odpojený od centrálného vykurovania) v našom bytovom dome aj byt našich susedov, ktorý sa nachádzajú priamo nad našim bytom v našom vlastníctve, a to Štefana Bohoša a Slavomíry Bohošovej, pričom vo vzťahu k nim p. Blidár nevykonáva žiadne „útoky“, čo jasne dokazuje naše tvrdenia o tom, že je voči nám zaujatý, pričom v tomto smere máme za to, že aj ostatní vlastníci bytov v našom bytovom spoločenstve sú vo vzťahu k nám zaujatí, a to najmä pod vplyvom p. Blidára.

Dôkaz: Fotografia

Odhladnuc od vyššie uvedeného, podľa nám dostupných informácií bolo prvostupňovým orgánom umožnené iným žiadateľom odpojiť sa od centrálného zdroja vykurovania a to konkrétne p. Štefanovi Bohošovi, bytom Sládkovičova 22, 965 01 Žiar nad

Hronom a p. Pavlovi Mališovi, bytom Hurbanova 3, 965 01 Žiar nad Hronom, ktorí dostali kladné záväzné stanovisko obce o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energie. **Vzhľadom na uvedené máme určité pochybnosti o tom, či prvostupňový orgán postupuje vo všetkých prípadoch v súlade s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energie, alebo rozhoduje subjektívne, resp. individuálne v tom ktorom obdobnom prípade podľa vlastného uváženia.**

III.

K nevykonaniu dôkazov navrhnutých zo strany účastníkov konania

V nadväznosti na vyššie uvedené ďalej namietame nesprávnym (nezákonným) spôsobom vykonané dokazovanie zo strany prvostupňového orgánu, ktorý pri svojom rozhodovaní vychádzal najmä z dôkazov zabezpečených a obstaraných z jeho strany, pričom nebral do úvahy nami produkované dôkazy ako aj nami predkladané návrhy na vykonanie dokazovania. V tejto súvislosti poukazujeme napr. na to, že prvostupňový orgán nevyhovел nášmu návrhu, aby vec prejednal ústne a nariadil miestne zisťovanie. Zo strany prvostupňového orgánu nebola vykonaná nami navrhovaná obhliadka stavby, ktorej by sa zúčastnil zástupca prvostupňového orgánu, účastníci konania a taktiež aj Juraj Blidár - predseda Bytového spoločenstva domu 498, v rámci ktorej by zúčastnené osoby priamo na mieste argumentačne vyjadrili svoj názor na to, či stavba odporuje alebo neodporuje verejnemu záujmu.

Vo vyššie uvedenej súvislosti si dovoľujeme uviesť, že obdobné (podľa nášho názoru) procesné pochybenia (t. j. nevykonanie navrhnutých dôkazov) vytkol správnym orgánom Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní vedenom pod spisovou značnou 6 Sžo 34/2007, a to na tom skutkovom základe, keď správne orgány v konaní o prejednaní priestupku vychádzali prakticky iba z dôkazov, ktoré zadovážili sami, bez toho, aby prihliadli na tvrdenia uplatnené žalobcom a vysporiadali sa s ním ako aj s navrhnutými dôkazmi zo strany žalobcu, ktoré bez ďalšieho považovali za irelevantné a účelové. Súd konštatoval, že: *„Predovšetkým treba vytknúť správnym orgánom, že žalobca k týmto tvrdeniam a dôkazom nebol dostatočne podrobne vypočutý, pričom mu nebolo umožnené preukázanie skutočností, na ktoré poukazoval. Preto právny záver urobený v rozhodnutí nemá oporu v zistenom skutočnom stave a skutočný stav veci nemožno považovať za dostatočne zistený na to, aby bolo možné žalobcu bez pochybností uznať za vinného zo spáchania priestupku.“* Hoci vyššie uvedené rozhodnutie sp. zn. 6 Sžo 34/2007 sa zaoberá otázkou vykonávania dôkazov v konaní o prejednaní priestupku, závery v ňom prijaté sú analogicky aplikovateľné aj v predmetnej právnej veci.

Rovnako máme za to, že na daný prípad (konkrétne na tú časť našich odvolacích námietok, ktorými namietame, že zo strany prvostupňového orgánu nebola vykonaná obhliadka stavby za účasti zástupcu prvostupňového orgánu, účastníkov konania a Juraja Blidára - predsedu Bytového spoločenstva domu 498, v rámci ktorej by zúčastnené osoby priamo na mieste argumentačne vyjadrili svoj názor na to, či stavba odporuje alebo neodporuje verejnemu záujmu) sú analogicky aplikovateľné aj závery prijaté v Rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 9. septembra 1996, sp. zn. 10 Cs 4/1996, podľa ktorého: *„Dôvodom pre zrušenie rozhodnutia správneho orgánu o priestupku pre nedostatočne zistený skutkový stav je aj postup, ak správny orgán v konaní neodstráni rozpor medzi výpoveďami obvineného z priestupku a jednotlivých svedkov a nevykoná dôkazy na preukázanie ich hodnovernosti. Odstránenie rozporov medzi výpoveďami obvineného a svedkov možno uskutočniť jednak ich podrobným výsluchom a v prípade potreby vykonaním ich vzájomnej konfrontácie, prípadne vykonaním ďalších dôkazov preukazujúcich hodnovernosť výpovedí svedkov, a to vyžiadáním si správy o povesti, prípadne pracovnom hodnotení osôb vypočúvaných v konaní.“*

Napokon poukazujeme aj na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. marca 2007, sp. zn. 2 Sžo KS 126/2006, podľa ktorého: „Správny orgán môže pristúpiť k hodnoteniu dôkazov až potom, ako vykonal všetky úkony s cieľom odstrániť existujúce rozpory v dôkazoch. To platí aj pre odvolací správny orgán, keďže prvostupňové aj druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok.“

IV.

K nesúladu napadnutého rozhodnutia so zásadami správneho konania

Okrem vyššie uvedených skutočností tvrdíme, že napadnuté rozhodnutie nie je vydané v súlade so zásadami správneho konania. Z uvedeného dôvodu ho považujeme za nezákonné.

Podľa § 140 Stavebného zákona: „Ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.“

Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku: „Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.“

Podľa § 46 Správneho poriadku: „Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“

Napadnuté rozhodnutie nie je v súlade so zákonom, pretože skutkový stav, z ktorého vychádza prvostupňový orgán nebol zistený presne a úplne, a teda nemohol tvoriť spoľahlivý podklad pri rozhodovaní vo veci samej, čím bola porušená zásada spoľahlivo zisteného stavu veci v súlade s § 3 ods. 5 Správneho poriadku.

Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku: „Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.“

Okrem iného poukazujeme aj na porušenie inej zásady Správneho poriadku a to zásady upravenej v § 3 ods. 4 Správneho poriadku, na základe ktorej povinnosť svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá vyplýva pre správny orgán zo Správneho poriadku je porovnateľná s ústavnou povinnosťou sudcu rozhodovať podľa svojho najlepšieho presvedčenia a poznania, nezávisle a nestranne.

Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku: „Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie.“

V nadväznosti na vyššie uvedené poukazujeme aj na porušenie zásady zákonnosti upravenej v § 3 ods. 1 Správneho poriadku, ktorá je jedncu z najdôležitejších zásad nielen správneho konania, ale aj právneho poriadku ako celku. Je správnoprávnym vyjadrením ústavného princípu legality a jedným z prejavov princípu právneho štátu. V rámci hierarchie právnych predpisov požaduje súlad zákonov a všeobecne záväzných právnych predpisov s ústavou SR, právom EÚ a medzinárodnými zmluvami, ktorými je SR viazaná a zároveň aj ich dodržiavanie.

Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku: „Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.“

Procesnoprávny rozmer nemôže byť naplnený bez dodržania hmotnoprávneho a to v zmysle zásady materiálnej pravdy, spoľahlivo zisteného skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Spoľahlivo zistený stav by mal byť podmienkou každého rozhodnutia vo veci. Naplnenie tejto zásady napomáha správne orgán presvedčivo odôvodniť rozhodnutie a jej obchádzanie v prípade, že sa nevyhoví účastníkovi konania, vedie k obnove konania.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku: „Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.“

Podľa § 32 ods. 2 veta prvá Správneho poriadku: „Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti.“

Podľa Rozsudku Krajského súdu Bratislava zo dňa 31.05.2016, sp. zn. 5S/176/2015: „Súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa bolo potrebné zrušiť, nakoľko zistením skutkového stavu bolo nedostačujúce na posúdenie veci. Správny poriadok sa opiera o zásadu materiálnej pravdy. Jej uplatnenie v správnom konaní predpokladá v prvom rade dôsledné zistenie podkladov pre rozhodnutie. Je povinnosťou správneho orgánu, aby zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie a aby boli spoľahlivým základom pri jeho rozhodovaní. Táto povinnosť sa vzťahuje tak na prvostupňový ako aj na druhostupňový správny orgán až do vydania rozhodnutia. Keďže rozhodnutie správneho orgánu zasahuje do právnych pomerov osôb musí byť vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutočného stavu veci. Presné a úplné zistenie skutočného stavu veci znamená, že je jednak nevyhnutné vykonať všetky vyšetrenia, potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci jednak zabezpečiť, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných vyšetrení zodpovedali skutočnosti. Nedostatky týkajúce sa zistenia skutkového stavu veci môžu byť dôvodom pred zrušením napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. Potrebné podklady pre rozhodnutie je povinný obstaráť predovšetkým sám správny orgán. Keďže si určuje aj rozsah zisťovania podkladov pre rozhodnutie je vecou jeho úvahy, či vykoná navrhnutý dôkaz alebo použije iný dôkazný prostriedok. Povinnosťou správneho orgánu je vykonať dôkazy navrhnuté účastníkom konania, resp. zúčastnenou osobou. Je v záujme materiálnej pravdy, ako aj rýchlosti a hospodárnosti konania, aby správny orgán použil všetky podklady, ktoré sú pre rozhodnutie podstatné a aby ani z toho dôvodu nedochádzalo k ich uplatneniu až v rámci preskúmania rozhodnutia. Súd má zato, že správne orgány v danej veci nepostupovali v súlade so správnym poriadkom.“

V.

K nedostatku riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia

Podľa § 46 Správneho poriadku: „Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“

Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku: „Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.“

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku: „V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.“

S poukazom na vyššie citované ustanovenia **máme za to, že rozhodnutie o nariadení odstránenia stavby musí ako každé iné rozhodnutie spĺňať požiadavky uvedené v ust. § 46 a 47 Správneho poriadku**, t. j. musí byť vydané v súlade so zákonmi, musí ho vydať orgán na to príslušný, **musí vychádzať zo spoločného zisteného stavu** veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Z jeho výroku musí byť jasné nielen kto je adresátom rozhodnutia, ale aj čo sa rozhodnutím zakladá, mení alebo ruší, resp. nariaďuje. **Napadnuté rozhodnutie vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti týmto požiadavkám nezodpovedá.**

Vo vyššie uvedenej súvislosti máme za to, že každé rozhodnutie musí byť individuálne zdôvodnené tak, aby bolo možné preskúmať jeho zákonnosť s prihliadnutím na jeho odôvodnenie a nie na obsah administratívneho spisu, ktorý je iba podkladom rozhodnutia. **V tejto súvislosti poukazujeme na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.01.2011, sp. zn. 5Sžo/81/2010, podľa ktorého: „Procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť správneho orgánu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku a znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé konanie pred orgánmi štátnej správy. Podľa judikatúry slovenských súdov rozhodnutie nie je možné odôvodniť len odkazom na listinné dôkazy a príslušné zákonné ustanovenia.“**

S poukazom na závery prijaté vo vyššie citovanom rozhodnutí Najvyššieho súdu tvrdíme, že **v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odkazuje prvostupňový orgán prakticky výlučne len na zadovážené listinné dôkazy a príslušné zákonné ustanovenia** (nebol vykonaný výsluch účastníkov konania, nebol vykonaný výsluch Juraja Blidára, nebola uskutočnená obhliadka stavby za účasti zástupcu prvostupňového orgánu, účastníkov konania a Juraja Blidára, atď.) **a preto sme toho názoru, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, nepresvedčivé, nezrozumiteľné, zmatečné, nedôvodné, premisy zvolené v napadnutom rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís prvostupňový orgán dospel, nie sú prijateľné a nie sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, na ktoré sa prvostupňový orgán odvoláva.**

Aj Európsky súd pre ľudské práva vo viacerých svojich rozhodnutiach konštatoval, že právo na spravodlivý súdny proces podľa článku 6 ods. 1 prvej vety Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyžaduje, aby **rozhodnutie súdu alebo analogicky iného správneho orgánu bolo riadne odôvodnené**. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ale ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Na základe Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná, je judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva záväzným prameňom práva pre orgány verejnej moci a pri svojom rozhodovaní z nej vychádza aj Ústavný súd Slovenskej republiky. Ústavný súd Slovenskej republiky právo účastníka na spravodlivý súdny proces judikoval tiež vo viacerých rozhodnutiach (I. ÚS 56/01).

V nadväznosti na vyššie uvedené **máme za to, že prvostupňový orgán konal v rozpore s princípmi „dobrej verejnej správy“**. Princípy dobrej verejnej správy Rada Európy presadzuje prostredníctvom dokumentov prijatých vo forme rezolúcií alebo odporúčaní Výboru ministrov a prostredníctvom judikatúry ESĽP. Účinnosť princípov dobrej verejnej správy sa zásadným spôsobom presadzuje predovšetkým prostredníctvom rozhodovacej činnosti ESĽP, avšak nepriamo, čo je dané charakterom práv a slobôd chránených Dohovorom. Právo jednotlivca na dobrú správu, podobne ako napr. právo na azyl, nepatrí medzi typické základné ľudské práva priamo uznané Dohovorom. Preto sa neaplikujú princípy dobrej správy ako také, ale všeobecné právne princípy (princíp rovnosti, viazanosti právom, proporcionality). Presadzovanie všeobecných právnych princípov v členských štátoch Rady Európy zabezpečujú najmä súdy v rámci ústavného a správneho súdnictva. S nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy 1. decembra 2009 sa stala právne záväznou Charta. Spomenutý čl. 41 Charty síce definuje právo na dobrú správu, avšak len vo vzťahu jednotlivca k orgánom a inštitúciám Únie. Podľa čl. 41 do práva na dobrú správu sa zahŕňa najmä:

- a) právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať;
- b) právo každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva;
- c) povinnosť administratívy odôvodniť svoje rozhodnutia.

VI.

Odhliadnuc od vyššie uvedeného tvrdíme, že máme za to, že prvostupňový orgán v predmetnej právnej veci nepostupuje voči nám ako účastníkom konania profesionálne, nezaujato, pričom máme za to, že nadradzuje záujmy bytového spoločenstva (konkrétne jeho predsedu p. Juraja Blidára) a ostatných účastníkov konania nad práva a právom chránené záujmy našich osôb, t. j. že predmetné konanie je vedené voči našim osobám formalisticky a šikanózne vo vzťahu k našim právam a právom chráneným záujmom. V tejto súvislosti poukazujeme napríklad na to (ako sme to uviedli už vyššie a taktiež ako sme to uviedli v nami podaných námietkach), že prvostupňový orgán sa jednostranne a bez akejkoľvek pochybnosti stotožnil s (údajnými) stanoviskami vlastníkov bytov a nebytových priestorov nášho bytového spoločenstva, a to napriek tomu, že tieto boli (prakticky) rovnakého, predtlačeného vzoru. Taktiež si v tomto smere dovoľujeme zdôrazniť aj to, že jednotlivé „vyjadrenia“ vlastníkov bytov a nebytových priestorov sú datované do roku 2016 a vzťahujú sa k rozhodnutiu prvostupňového orgánu, ktoré bolo vydané v roku 2015, pričom ako vyplýva z predmetného správneho spisu, žiaden vlastník bytu alebo nebytového spoločenstva sa individuálne v nami napádanom konaní nevyjadril. Taktiež v tomto smere si dovoľujeme zdôrazniť, opierajúc sa najmä nie však výlučne o článok 20 Ústavy Slovenskej republiky ako aj o príslušné ustanovenia občianskoprávných predpisov, že každý má právo vlastníť majetok a právo na pokojné užívanie majetku ako zložky vlastníckeho práva, pričom užívanie majetku je také užívanie, ktoré neobťažuje nad mieru primeranú pomerom, pričom v tomto smere si dovoľujeme poukázať na to, že z príslušného administratívneho spisu nevyplýva, že by nami vykonané stavebné práce, t. j. konkrétne realizácia samostatného kúrenia v byte) v našom bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, mala akýkoľvek negatívny vplyv, t. j. rušivý, statický, estetický, bezpečnostný, stavebný a pod. vplyv vo vzťahu k našim susedom ako aj vo vzťahu k spoločným priestorom alebo častiam bytového domu.

V nadväznosti na vyššie uvedené si dovoľujeme poukázať aj na to, že vo vzťahu k formalistickému a arbitrárnemu konaniu Mesta Žiar nad Hronom (plniaceho si funkciu správneho orgánu v zmysle zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike

v znení neskorších predpisov) sme už v minulosti boli úspešní, keď bolo Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.01.2016, sp. zn. 26Sp/8/2015-60 v spojitosti s Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.10.2017, sp. zn. 5Sžo/31/2016 vyhovené nami podanému odvolaniu proti Rozhodnutiu Mesta Žiar nad Hronom zo dňa 20.07.2015, číslo spisu: 3277/2015, O 19393/2015, ktorým Mesto Žiar nad Hronom zamietlo žiadosť o vydanie záväzného stanoviska o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky.

*Dôkaz: Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.01.2016, sp. zn. 26Sp/8/2015-60
Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.10.2017, sp. zn. 5Sžo/31/2016*

VII.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadame, aby odvolací orgán rozhodol, tak ako je uvedené v petite nášho odvolania

S úctou

Radoslav Grus
Mgr. Vladimíra Grusová

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Kvietkom, v právnej veci navrhovateľov: 1) Radoslava Grusa, nar. 28.10.1977 a 2) Mgr. Vladimíry Grusovej, nar. 24.03.1977, oboch bytom Dr. Jánskeho 475/27, 965 01 Žiar nad Hronom, v konaní právne zast. Mgr. et Mgr. Líviou Kostovou, advokátkou, so sídlom AK pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, proti odporcovi: Mesto Žiar nad Hronom, Š. Moysesa 46, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 00321125, právne zastúpenému JUDr. Miroslavom Hudcovou, advokátkou, so sídlom AK Š. Moysesa č. 46, 965 01 Žiar nad Hronom, za účasti: Veolia Energia Žiar nad Hronom, s.r.o., A. Dubčeka 1513/55, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 36 042 544, zast. Capitol Legal Group, advokátska kancelária, s.r.o., Kollárovo námestie 20, 811 06 Bratislava, a za účasti: Bytové spoločenstvo domu č. 498, Ul. Sládkovičova 30/3, 965 01 Žiar nad Hronom, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 3277/2015, O 19393/2015 zo dňa 20.07.2015, takto

rozhodol:

I./ Krajský súd rozhodnutie odporcu č. 3277/2015, O 19393/2015 zo dňa 20. júla 2015 z r u š u j e podľa § 250q ods. 2 z dôvodov uvedených v ustanovení § 250j ods. 2 písm. a), e) a 250j ods. 3 O.s.p. s použitím § 250l ods. 2 O.s.p. a vec vracia odporcovi na ďalšie konanie.

II./ Navrhovateľom 1) a 2) sa náhrada trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím odporca podľa § 31 písm. c) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o tepelnej energetike)

zamietol žiadosť navrhovateľov o vydanie záväzného stanoviska o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky.

Odporca svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 16.06.2015 bolo Mestu Žiar nad Hronom doručené podanie žiadateľov Radovana Grusa a Mgr. Vladimíry Grusovej, ktorí sa dožadovali vydania záväzného stanoviska obce, v zmysle § 12 ods. 8 a § 31 písm. c) zákona o tepelnej energetike. Odporca uviedol, že uvedené stanovisko bolo požadované v súvislosti s riešením dodatočného povolenia zmeny v užívaní stavby, spočívajúcej v zmene spôsobu vykurovania „Zmena plynoinštalácie v byte pána Ladislava Grusa, Žiar nad Hronom, ul. Sládkovičova 498/22“ v byte č. 27 vo vchode č. 22, v bytovom dome súp. č. 498 na ulici Sládkovičovej. Odporca v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zobral do úvahy pripomienky a námietky Bytového spoločenstva domu č. 498 a spoločnosti Dalkia, s.r.o., toho času po zmene obchodného mena Veolia Energia Žiar nad Hronom, s.r.o.. Odporca uviedol, že pri vydávaní záväzného stanoviska postupoval v zmysle ustanovenia § 31 písm. c) zákona o tepelnej energetike. Posúdil súlad zámeru výstavby sústavy tepelných zariadení, najmä z hľadiska odporúčaní a záverov vydaných koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky. Konštatoval, že dominantnou koncepciou rozvoja tepelného hospodárstva Mesta Žiar nad Hronom je trvalo udržateľný rozvoj existujúcej sústavy centrálného zásobovania teplom. Uzavrel, že navrhovaná výstavba novej sústavy tepelných zariadení nie je v súlade s koncepciou rozvoja tepelného hospodárstva Mesta Žiar nad Hronom. Zriadenie nového zdroja tepla v danom území nie je technicky ani environmentálne opodstatnené a nie je vo verejnom záujme, nakoľko má vplyv na zvýšenie nákladov na cenu tepla pre zostávajúcich odberateľov tepla zo systému centrálného zásobovania teplom. Odporca v odôvodnení tiež uviedol, že záväzné stanovisko vydáva iba v zmysle § 31 písm. c) zákona o tepelnej energetike, podľa ktorého obec rozhoduje o vydaní záväzného stanoviska obce o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s celkovým inštalačným tepelným výkonom do 10 MW s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky.

Proti rozhodnutiu odporcu podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovatelia 1) a 2). Požadovali, aby súd rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedli, že rozhodnutie odporcu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a podľa ich názoru v konaní správneho orgánu je taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Navrhovatelia 1) a 2) v odvolaní poukázali na ustanovenie § 12 ods. 2, § 12 ods. 3 zákona o tepelnej energetike. Podľa ich názoru, z uvedených ustanovení zákona o tepelnej energetike vyplýva, že obec pri vydávaní záväzného stanoviska musí posudzovať kvalifikovane všetky kritériá uvedené v týchto ustanoveniach. Obec teda pri vydávaní záväzného stanoviska aplikuje správnu úvahu a jej závery je povinná uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia. Navrhovatelia 1) a 2) majú za to, že odporca pri vydávaní rozhodnutia nepostupoval ani v súlade s ustanoveniami § 221 ods. 1 O.s.p., s čl. 46 Ústavy SR, s § 157 ods. 2 O.s.p., pretože napadnuté rozhodnutie podľa ich názoru neobsahuje odôvodnenie, z ktorého by bolo zrejmé a jasné na akom právnom a skutkovom podklade správny orgán pri rozhodovaní právnej veci vychádzal, a to najmä so zreteľom na zákonom vymedzené kritériá. Vyjadrili nesúhlas s tým, aby správny orgán svoje rozhodnutie oprel o stanovisko Bytového spoločenstva domu č. 498. Predmetné stanovisko nemá podľa ich názoru právnu relevanciu, nakoľko v predmetnej veci nerozhodovalo zhromaždenie vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ale išlo výlučne o stanovisko predsedu, na základe jeho svojvôle.

Ďalší účastníci konania Veolia Energia Žiar nad Hronom, s.r.o. a Bytové spoločenstvo domu č. 498 sa písomne k odvolaniu nevyjadrili.

Na pojednávaní konanom dňa 21.01.2016 navrhovatelia 1) a 2) zotrvali na podanom odvolaní. Poukázali na to, že momentálna rozhodovacia prax jednotlivých obcí a miest je v obdobných prípadoch nejednotná a chaotická. Poukázali na smernicu EÚ č. 2012/27, ktorá bola aproximovaná do slovenského právneho poriadku, a ktorá rieši problematiku tepelnej energetiky. Opätovne navrhli, aby súd rozhodol v intenciách petitu, ktorý uviedli vo svojom odvolaní.

Odporca na pojednávaní konanom dňa 21.01.2016 zotrval na písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu. Zdôraznil, že odpojením sa od centrálného zdroja tepla, čo aj len jedného z odberateľov, sa zvýši zvyšným odberateľom cena. Teda nie je ani v záujem týchto odberateľov tepla odpojenia sa od centrálného zdroja tepla navrhovateľmi. Zároveň súdu predložil fotodokumentáciu, z ktorej je možné zistiť, že navrhovatelia tým, že si vybudovali vlastnú kotolňu a vyviedli po fasáde komín nad úroveň strechy bytového domu, zasiahli do opláštenia bytového domu a narušili tak vlastne fasádu, ktorú bude treba po už skôr vykonanej rekonštrukcii opraviť.

Ďalší účastník konania Veolia Energia Žiar nad Hronom, s.r.o. na pojednávaní konanom dňa 21.01.2016 uviedol, že sa k veci vyjadrili v správnom konaní pred správnym orgánom a tohto svojho písomného vyjadrenia sa pridrižiava. Aj on poukázal na to, že každé odpojenie sa od centrálného zdroja tepla má dopad na zvyšných odberateľov tepla. Poukázal na vyjadrenie Protimonopolného úradu SR, ktorý reagoval na problémy v sektore tepelného hospodárstva SR, z ktorého záveru vyplýva, že sa odporúča mestám a obciam individuálne a prísne posudzovať každé jednotlivé odpájanie sa od centrálného zdroja zásobovania teplom.

Zástupca Bytového spoločenstva domu č. 498 sa na pojednávaní konanom dňa 21.01.2016 stotožnil s vyjadrením právnej zástupkyne odporcu, ktorá poukázala na to, že odpojením sa od centrálného zdroja tepla, bola spôsobená škoda, tým že bola poškodená fasáda. Plne sa stotožnil s rozhodnutím mesta.

Súd v konaní podľa tretej hlavy, piatej časti O. s. p. (§ 250l a nasl. O. s. p. - rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov) preskúmal rozhodnutie odporcu napadnuté opravným prostriedkom, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu odporcu, opravného prostriedku, písomného vyjadrenia odporcu a dospel k záveru, že rozhodnutie odporcu je nevyhnutné zrušiť z právnych dôvodov uvedených v ustanoveniach § 250j ods. 2 písm. a), e) O. s. p. a § 250j ods. 3 a vec vrátiť odporcovi na ďalšie konanie.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 2 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250l ods. 1,2 O. s. p. (rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov); podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250q ods. 3 O. s. p., o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie. Vo veci azylu a doplnkovej ochrany zruší súd rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec na ďalšie konanie aj vtedy, ak po preskúmaní rozhodnutia dospel k záveru, že od vydania rozhodnutia správnym orgánom sa podstatne zmenili okolnosti veci. Ustanovenie § 250j ods. 5 platí obdobne.

Vychádzajúc z citovaných procesnoprávných ustanovení piatej časti O. s. p. (správne súdnictvo) v nadväznosti na ustanovenie § 27 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov súd nemal pochybnosti o vlastnej právomoci a príslušnosti pre rozhodovanie o opravnom prostriedku v preskúmvanej právnej veci. Súd pritom vychádzal aj z obsahu právnej úpravy danej zákonom o tepelnej energetike (zákon č. 657/2004 Z. z. v platnom znení).

Ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu odporcu žiadosťou zo dňa 16.6.2015 sa navrhovatelia domáhali v zmysle ust. § 12 ods. 8 a 31 písm. c) zákona o tepelnej energetike vydania súhlasného stanoviska Mesta Žiar nad Hronom k projektu „Zmena plynoištalácie v byte p. Radoslava Grusa, Žiar nad Hronom, ul. Sládkovičova 498/22“. K žiadosti bola pripojená dokumentácia.

Mesto Žiar nad Hronom vydalo dňa 22.6.2015 upovedomenie o začatí správneho konania vo veci vydania záväzného stanoviska obce o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou obce v oblasti tepelnej energetiky a požiadalo o poskytnutie podkladov. Ako účastníkov správneho konania Mesto žiar nad Hronom označilo v predmetnom upovedomení navrhovateľov, Bytové spoločenstvo domu č. 498, ul. Sládkovičova 30/3, Žiar nad Hronom a Dalkia Žiar nad Hronom, s.r.o., ul. A. Dubčeka, Žiar nad Hronom.

Súčasťou administratívneho spisu sú aj listiny z ktorých vychádzal správny orgán pri svojom rozhodovaní, a to vyjadrenie Dalkia Žiar nad Hronom a predsedu Bytového spoločenstva domu č. 498.

Odporca vydal dňa 20.7.2015 odvolaním napadnuté rozhodnutie č. 3277/2015, O 19393/2015, ktorým podľa „§ 31 ods. c) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov“ žiadosť o vydanie záväzného stanoviska o súlade navrhovanej

výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky zamietol.

Svoje zamietajúce rozhodnutie odporca odôvodnil v podstate tým, že pripomienky Bytového spoločenstva domu č. 498 a spoločnosti Dalkia Žiar nad Hronom zobrať do úvahy a námietky spoločenstva a dodávateľa tepla na dotknutom území uznal za opodstatnené. V odôvodnení tiež uviedol, že pri vydaní rozhodnutia posúdil súlad zámeru výstavby sústavy tepelných zariadení najmä z hľadiska odporúčaní a záverov vydannej koncepcie rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky. Konštatoval, že dominantou Koncepcie rozvoja tepelného hospodárstva Mesta Žiar nad Hronom, ktorá je súčasťou smernej časti územnoplánovacej dokumentácie mesta, je trvalo udržateľný rozvoj existujúcej sústavy centrálného zásobovania teplom. Uviedol stanovené zásady a napokon uzavrel, že po individuálnom posúdení opodstatnenosti výstavby navrhovanej sústavy tepelných zariadení zistil, že navrhovaná výstavba novej sústavy tepelných zariadení nie je v súlade s koncepciou rozvoja tepelného hospodárstva Mesta Žiar nad Hronom. Zriadenie nového zdroja tepla v danom území nie je technicky ani environmentálne opodstatnené a nie je vo verejnom záujme, nakoľko má vplyv na zvýšenie nákladov na cenu tepla pre zostávajúcich odberateľov tepla zo systému CZT. Na záver uviedol, že záväzné stanovisko vydal iba v zmysle § 31 písm. c) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike, podľa ktorého obec rozhoduje o vydaní záväzného stanoviska obce o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s celkovým inštaláčnym tepelným výkonom do 10 MW s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 31 písm. c) zák. č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v platnom znení (ďalej len zákon o tepelnej energetike), obec s počtom obyvateľov nad 2 500 obyvateľov rozhoduje o vydaní záväzného stanoviska obce o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s celkovým inštalovaným tepelným výkonom do 10 MW s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky; ak koncepcia rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky nie je súčasťou záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie obce, je obec povinná rozhodnúť o vydaní záväzného stanoviska o súlade navrhovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky, na základe individuálneho posúdenia opodstatnenosti výstavby.

Podľa § 12 ods. 8 zákona o tepelnej energetike, výstavbu sústavy tepelných zariadení s celkovým inštalovaným tepelným výkonom od 100 kW vrátane do 10 MW možno uskutočniť len na základe záväzného stanoviska obce o súlade pripravovanej výstavby sústavy tepelných zariadení s koncepciou rozvoja obce v oblasti tepelnej energetiky.

Podľa § 12 ods. 9 zákona o tepelnej energetike, na vydanie záväzného stanoviska obce podľa odseku 8 sa vzťahujú ustanovenia odsekov 2 až 7.

Ustanovenia § 12 sú v zákone o tepelnej energetike upravené v **Druhej časti – Podmienky podnikania v tepelnej energetike.**

Podľa § 1 ods. 1 zákona o tepelnej energetike, tento zákon upravuje
a) podmienky podnikania v tepelnej energetike,

- b) práva a povinnosti účastníkov trhu s teplom,
- c) hospodárnosť prevádzky sústavy tepelných zariadení,
- d) obmedzujúce opatrenia súvisiace so stavom núdze v tepelnej energetike,
- e) pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí a výkon štátneho dozoru v tepelnej energetike,
- f) práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb, ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť dotknuté výkonom práv a povinností účastníkov trhu s teplom,
- g) práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb pri výrobe tepla v centrálnom zdroji tepla v budove.

Podľa § 1 ods. 2 zákona o tepelnej energetike, predmetom podnikania podľa tohto zákona je výroba tepla, výroba a rozvod tepla alebo rozvod tepla.

Podľa § 1 ods. 3 písm. a) zákona o tepelnej energetike, predmetom podnikania podľa tohto zákona nie je výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla pre vlastné využitie.

V prípade odpojenia sa od centrálného tepelného zdroja vykurovania a výstavby individuálneho (lokálneho) zdroja vykurovania (lokálnej kotolne) pre vlastnú potrebu sa **nejedná o výstavbu sústavy tepelných zariadení s cieľom podnikat' v tepelnej energetike**, ale o povolenie individuálnej kotolne, ktorá má slúžiť pre vlastnú spotrebu tepla a teplej úžitkovej vody v konkrétnom byte. Nejedná sa teda o výstavbu sústavy tepelných zariadení pre účely výroby a predaja tepla inému alebo iným odberateľom.

Výstavba individuálneho (lokálneho) zdroja vykurovania (lokálnej kotolne) pre vlastnú potrebu vlastníka bytu nie je podnikaním podľa zákona o tepelnej energetike [§ 1 ods. 3 písm. a) zákona o tepelnej energetike]. Preto nie je namieste ani vydávať záväzné stanovisko obce v zmysle § 31 písm. c) zákona o tepelnej energetike, a to ani v prípade ak celkový inštalačný tepelný výkon tepelného zariadenia (lokálnej kotolne) nepresahuje 100 kW vrátane (porovnaj § 12 ods. 8 zákona o tepelnej energetike).

Ak by aj súčasťou podkladov v stavebnom konaní bolo predložené záväzné stanovisko obce podľa § 31 písm. c) zákona o tepelnej energetike, stavebný úrad na takéto stanovisko prihliada ako na listinný podklad pre stavebné konanie, nie je však záväzným stanoviskom podľa § 140b Stavebného zákona v spojení s § 12 ods. 8 zákona o tepelnej energetike a nezaväzuje stavebný úrad ani na postup podľa § 140b ods. 5 a 6 Stavebného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, že rozhodnutie odporcu č. 3277/2015, O 19393/2015 zo dňa 20.07.2015 zrušil podľa § 250q ods. 3 O.s.p. z dôvodov uvedených v ustanovení § 250j ods. 2 písm. a), e) O.s.p. a 250j ods. 3 O.s.p. s použitím § 250l ods. 2 O.s.p. a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie.

Úlohou odporca v ďalšom konaní v bude postupovať podľa § 30 ods. 1 písm. e) zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) a konanie zastaviť, pretože Mesto Žiar nad Hronom nie je príslušné na konanie o žiadosti navrhovateľov a vec nemožno postúpiť príslušnému orgánu.

Ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, je správny orgán pri novom prejednaní

viazaný právnym názorom súdu (§ 250r O.s.p.).

Úspešným navrhovateľom súd nepriznal náhradu trov konania, pričom postupoval podľa § 250k ods. 1 O.s.p. veta posledná v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p..

Dôvody hodné osobitného zreteľa súd videl v tom, že rozhodnutie bolo súdom zrušené z iných dôvodov ako uvádzali navrhovatelia v odvolaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Odvolanie sa podáva písomne v dvoch vyhotoveniach cestou krajského súdu na Najvyšší súd SR. Odvolanie je možné podať len z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 O.s.p. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Banskej Bystrici, dňa 21. januára 2016

JUDr. Peter Kvietok
samosudca

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Krajčiová

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

Krajský súd v Banskej Bystrici	
hod.	min.
Došlo:	27 -11- 2017
.....
Počet prí.	Počet rub.

5Sžo/31/2016

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **1. Radoslav Grus**, nar. 28.10.1977 a **2. Mgr. Vladimíra Grusová**, nar. 24.03.1977, obaja bytom Dr. Jánskeho 475/27, Žiar nad Hronom, *právne zastúpení: Mgr. et Mgr. Lívia Kost'ová, advokátka so sídlom Pod Donátom 5, Žiar nad Hronom*, proti odporcovi: **Mesto Žiar nad Hronom**, so sídlom Š. Moysesá 46, Žiar nad Hronom, za účasti: **1. Veolia Energia Žiar nad Hronom, s.r.o.**, so sídlom A. Dubčeka 1513/55, Žiar nad Hronom, IČO: 36 042 544, *právne zastúpený: Capitol Legal Group, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Kollárovo námestie 20, Bratislava*, **2. Bytové spoločenstvo domu č. 498**, Ul. Sládkovičova 30/3, Žiar nad Hronom, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 3277/2015, O 19393/2015 zo dňa 20. júla 2015, o odvolaniach zúčastnenej osoby 1/ a odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 26Sp/8/2015-60 zo dňa 21. januára 2016, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolania zúčastnenej osoby 1/ a odporcu **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 26Sp/8/2015-60 zo dňa 21. januára 2016 zrušil rozhodnutie odporcu č. 3277/2015, O 19393/2015 zo dňa 20.07.2015 podľa § 250j ods. 2 O.s.p. z dôvodov uvedených v ustanovení § 250j ods. 2 písm. a/, e/ a § 250j ods. 3 O.s.p. s použitím § 250l ods. 2 O.s.p.

a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. veta posledná v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľom náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal odporca (podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, f/ O.s.p.) a zúčastnená osoba 1/ (podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) odvolanie, ktorým sa domáhali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil.

3. Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

4. Podľa § 492 ods. 1 S.s.p. konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

5. Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúnavajú sudy na základe žalob alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

6. Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

7. Najvyšší súd sa v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania v danej veci.

8. Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

9. Podľa § 250s O.s.p. (piata časť O.s.p.) proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie. **Proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250i ods. 2 písm. a/ a b/.** Obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné.

10. Podľa § 250j ods. 4 O.s.p. ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku. Ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, lehota na rozhodnutie správneho orgánu v ďalšom konaní začne plynúť až po doručení všetkých spisov správneho orgánu pripojených k prejednávanej veci.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že odvolania zúčastnenej osoby I/ a odporcu je potrebné odmietnuť.

12. V prejednávanej veci krajský súd rozhodol o zrušení preskúmaného rozhodnutia odporcu z dôvodov uvedených v ustanovení § 250j ods. 2 písm. a/, e/ a § 250j ods. 3 O.s.p. v režime tretej hlavy piatej časti O.s.p. V takomto prípade ustanovenie § 250s O.s.p. odvolanie proti rozsudku vo veci samej nepripúšťa (jeho *prípustnosť je ex lege vylúčená*) a preto ani *nesprávne poučenie* účastníkov konania, uvedené v poučení odvolaním napadnutého rozsudku, o prípustnosti odvolania proti napadnutému rozsudku zo strany krajského súdu, nemohlo účastníkom založiť právo na jeho úspešné podanie.

13. Konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu a postupom správneho orgánu je konaním dvojinštančným v prípadoch, keď súd rozhodne rozsudkom podľa § 250j ods. 1 a podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.. Takto však nepostupuje v prípade, ak rozhodne podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ a e/, resp. § 250j ods. 3 O.s.p., lebo takéto konanie je konaním jednoinštančným. Je pritom irelevantné, či dôvod obsiahnutý v tomto ustanovení je jediným alebo len jedným z dôvodov zrušenia rozhodnutia správneho orgánu. Skutočnosť, že krajský súd zrušil rozhodnutie odporcu aj podľa § 250j ods. 2 písm. e/ a § 250j ods. 3 O.s.p. automaticky zo zákona vylučuje možnosť podať proti takémuto rozsudku odvolanie.

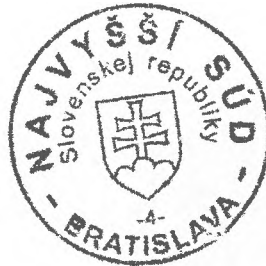
14. Z uvedených dôvodov najvyšší súd podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. odvolania zúčastnenej osoby I/ a odporcu odmietol.

15. O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 246c v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a analogicky podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. októbra 2017

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková *Amh*

JUDr. Milan M o r a v a , v.r.
predseda senátu